

Er ruikt hier iets heel erg lekker...

Brownies en Jom Kippoer...

Nathan en Noa waren boven in hun kamer lekker aan het lezen. Gisteren had hun vader een hele doos vol met kinderboeken van zolder gehaald die nog van hem waren toen hij klein was. Noa en Nathan zaten op de grond, en om hun heen lagen een heleboel boeken verspreid. Het was heel stil, en het enige wat je hoorde was af en toe een blad dat Noa of Nathan omsloeg.

Opeens begon Nathan zijn neus op te trekken en snufgeluidjes te maken. Een beetje geïrriteerd vroeg Noa: Wat doe je Nathan? Wat zit je gek te snuffen? 'Snuf snuf', deed Nathan nog een keer. 'Ruik jij dat ook?' vroeg Nathan. 'Ruik ik wat?' vroeg Noa nu wel nieuwsgierig. 'Mama is in de keuken, en volgens mij is ze iets heel erg lekkers aan het maken!' Noa stak haar neus in de lucht en snuffte nu ook. Tegelijkertijd stopten Noa en Nathan met snuffen, keken elkaar aan en riepen: chocolade-brownies!

Noa gooide haar boek naast zich neer, en Nathan was al bij de deur. Samen renden ze de trap af. Hijgend kwamen ze in de keuken aan. En ja hoor, ze hadden gelijk. In de oven stonden twee platen vol brownies gaar te bakken. En lekker dat het rook! 'Mam', zei Noa, 'we roken je brownies al van boven! Wij mogen er vast wel eentje hebben als ze klaar zijn!'

'Nou'...zei hun moeder, en ze keek een beetje bedenkelijk. 'Die brownies zijn eigenlijk niet voor nu. Ik heb ze voor morgen gemaakt, voor Jom Kippoer.'

'Maar, moeten volwassenen niet vasten op Jom Kippoer? Is het geen treurige dag morgen?' vroeg Noa. 'Precies,' zei Nathan, 'wij gaan toch geen lekkere brownies eten als jullie moeten vasten? Wij eten wel de hele dag water en brood!' Noa stootte Nathan aan. "Ok, water en brood en een heel klein beetje hagelslag!" Weer kreeg Nathan een stomp van Noa. "Ik bedoel, water en brood en een heel klein beetje hagelslag en misschien een beetje cola? En een appel." Nathan keek Noa vragend aan. Noa knikte, zo was het goed. Trots keken ze hun moeder aan.

Zo zouden Noa en Nathan ook iets aan Jom Kippoer doen, heel weinig en geen lekkere dingen eten. 'Ja mam, zei Noa, we zijn al 7 en 9 jaar oud, wij hoeven geen lekkere brownies op Jom Kippoer als jullie moeten vasten!'

'Dat vind ik heel knap van jullie,' zei hun moeder. 'Maar dat mag je op een andere dag proberen, niet op Jom Kippoer. Jom Kippoer is namelijk helemaal geen treurige dag. Het is een feestdag! Veel mensen staan in sjoel, en vasten de hele dag. Op deze manier proberen we aan God te vragen of Hij ons wil vergeven voor alle dingen die we niet goed gedaan hebben het afgelopen jaar. We vragen aan God of Hij ons in het 'goede boek' wil opschrijven.

Maar Jom Kippoer is wel een feestdag! Omdat we er zeker van zijn, dat als we echt spijt hebben van onze minder goede daden, God ons dan vergeeft. Hij is net een vader voor ons, die niet lang op Zijn kinderen boos wil blijven. En omdat jongens onder de 13 jaar en meisjes onder de 12 jaar niet hoeven vasten, moeten ze juist zo lekker mogelijk eten! Ook zieke mensen, die niet kunnen vasten eten geen droog brood maar heerlijk eten zoals broodjes met vlees, gebakjes en lekker fruit.'

Noa fronste haar wenkbrauwen. Als ik het goed begrijp, is het dus een mitswa, een goede daad voor kinderen om op Jom Kippoer lekker te eten? vroeg ze. 'Klopt helemaal' zei haar moeder.

'Nou....dan willen we morgen: ijsjes, chocola, gebak.....' 'en chips' vulde Nathan aan, 'cola, snoep, pasta met gehaktballetjes, taartjes, lollies.....'

'Haha', lachte hun moeder. 'Brownies krijgen jullie morgen. Lekkere chocolade-brownies voor Jom Kippoer.'